Вірив я раніш: цілунки,
Що беру й даю жінкам,-
Це правічності дарунки,
Прислані судьбою нам.

Так серйозно я кохався,
Так поважно цілував,
Наче був зобов'язався
До вико?нання цих справ.

Що тепер цілунок вартий,
Як і дещо інше теж?
Легковажно, наче жарти,
Ти береш його й даєш.

1833